

Θουσιασμόν τοῦ κοινοῦ· εἰς τῶν παρισταμένων ἀντεφώνησε τὸν ἐφευρέτην, πολλὰ κυρίαί ἡσθάνθησαν ὑγραינוμένους τοὺς ὀφθαλμούς των καὶ ἤρχισαν νὰ τοὺς σπογγίζωσι διὰ τῶν ὀνομάτων των, ἐπιτροπή δὲ πάραυτα συνεκροτήθη, ὅπως μερμυνήσῃ περὶ συλλογῆς τῶν τρισχιλίων φράγγων. Ἡ ἐπιτροπή ἀνέλαβε προθύμως τὸ ἔργον, ὠργάνισε λαχεῖον, καὶ εἶνε πάσης ἀμφιβολίας ἐκτός, ὅτι τὸ χρῆμα θέλει ταχέως συμποσωθῆ, καὶ ὅτι ἡ σπουδαία ἐφεύρεσις θὰ τιμηθῇ τὸν τόπον. Τί λέγεις τώρα, παρακαλῶ; Μὴ μὲ διακόψῃς καὶ πάλιν, παρατηροῦσα μικρολόγως, ὅτι ἡ ὑπὸ τὴν θάλασσαν βύθις οἰουδήποτε σκάφος δὲν καθιστᾷ ἤδη αὐτὸ καὶ ὑποβρύχιον πλοῖον, ὅτι τὸ σπουδαῖον εἶνε νὰ κινήται τὸ ὑποβρύχιον σκάφος ὅπου θέλει ὁ ἐντὸς αὐτοῦ κυβερνήτης, νὰ διαμῆνῃ εἰς ὠρισμένον βάθος, νὰ δύναται νὰ ἐνεργῇ πρὸς τὰ ἔξω, καὶ ἄλλα τοιαῦτα μικρολογήματα, ὅποια ἤκουσα νὰ παρατηρῶσι τινὲς φύσει φιλοκατήγοροι. Αὐτὰ τὰ λέγουσι ὅσοι δὲν ἔχουσι πατριωτισμόν, ὅσοι δὲν αἰσθάνονται ἀναπτερούμενον τὸν νοῦν των καὶ θερμαινομένην τὴν καρδίαν των πρὸς τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος των, ὅσοι τέλος πάντων νομιζοῦσιν, ὅτι ἐπιδεικνύουσι σοφίαν, ἀμφιβάλλοντες περὶ πάντων καὶ πρὸς πάντα δυσπιστοῦντες. Σὺ ὅμως εἶσαι ἀγῆ πατριώτης, καὶ τοιοῦτοι λόγοι δὲν ἀρμόζουσιν εἰς τὰ χεῖλη σου. Ἐῤῥου μόνον ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου, καὶ πιστεῦε, διότι ἤξεύρεις ὅτι ἡ πίστις μεταθέτει ὄρη, καὶ πληροῖ κοιλιάς, καὶ . . . κατασκευάζει καὶ ὑποβρύχια πλοῖα.— διατὶ ὄχι; Ἄπόψε δίδεται μουσικὴ συμφωνία εἰς τὸ Ὁρδεῖον, ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις πρότινος χρόνου ἐγκατεστημένου Ἰταλοῦ κλειδοκυμβαλιστοῦ Lacalamita. Τὸ πρόγραμμά του εἶν' ἄρκετὰ ἐκλεκτικόν. Ἐπεθύμουσιν ἰδίως ν' ἀκούσω τὴν περιλαμβανομένην ἐν αὐτῷ ὥρατιαν τετραφωνίαν τοῦ Mozart, καὶ περιπαθῆς τι Andante appassionato, ἔργον διακεκριμένου Ἑλλήνου μουσουργοῦ καὶ μελοποιῦ, τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, ὃν εἶχες, ὑποθέτω, τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούσης σὺ ἄλλοτε ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐγραψα ἐπεθύμουσιν, διότι δυστυχῶς δὲν θὰ ὑπάγω· ὄχι διότι μ' ἐπηρεάζει τὸ ἄδικον λογοπαίγνιον, ὅπερ διὰ τῆς παρατονίσεως τοῦ ὀνόματος ἐδημιούργησεν ἄλλοτε εὐφυλόγος τις Ἀθηναῖος εἰς βάρους τοῦ κ. Lacalamita, ἀλλὰ διότι . . . πρέπει νὰ χορεύσω καὶ ἀπόψε!

Madame... ah! Madame... plaignez mon tourment!

ΣΟΦΙΑ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΑΡΒΑΧ

Τὸ ὄνομα Φάρβαχ, ὅπερ καθίσταται ἐσημέραι πανταχοῦ δημοτικώτερον, φέρουσι πολλοὶ Γερμανοὶ μελοποιοί. Ἐν Αὐστρίᾳ ὑπάρχει δυναστεία οὕτως εἰπεῖν Φάρβαχ, ὡς ὑπάρχει δυναστεία Στράους.

Ὁ πατὴρ Φάρβαχ ἔχει, ὡς καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ,

ἐπίζηλον τὸ μουσικὸν τάλαντον, ἀπολαύει δὲ μεγάλης ἐν τῇ πατρίδι του φήμης. Εἶνε σήμερον ἑβδομήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, διευθύνει δὲ πάντοτε τὴν ὀρχήστραν αὐτοῦ μετὰ πάσης νεανικῆς ζωπρότητος. Ὁ υἱὸς του φαίνεται ὅτι μέλλει νὰ τὸν ὑπερβῇ, ὡς ἰσχυρίζονται πολλοὶ ὅτι ὁ Ἰωάννης Στράους ὑπερέβη τὸν πατέρα του.

Ἄν ὁ Ἰωάννης Στράους εἶνε ὁ βασιλεὺς τοῦ στροβίλου (valse), ὁ Φίλιππος Φάρβαχ εἶνε ἀναντιρρήτως ὁ ἡγεμὼν τῆς πόλκας. Οἱ τοιοῦτοι χοροὶ του εἰσὶ πλήρεις ἐμπνεύσεως καὶ πρωτοτυπίας, πάντες δὲ θὰ γνωρίζωσι τὴν διάσημον πόλκαν του «Tout à la joie».

Ὁ Φίλιππος Φάρβαχ ἐγεννήθη ἐν Βιέννῃ τῷ 1843, ἤρχισε δ' ἐκ παιδικῆς ἡλικίας σπουδάζων τὸ κλειδοκυμβαλόν, τὸ βιολίον καὶ τὸν αὐλόν. Ἐκμαθὼν μετὰ ταῦτα τὴν Ἀρμονικὴν, καὶ συντελέσας ὑπὸ τὸν πατέρα του τὰς μουσικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, κατετάχθη εἰς τὴν πατρικὴν ὀρχήστραν, κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς πρῶτος βιολιστής, εἶτα δὲ ὡς πρῶτος αὐλητής. Δεκαεπταετῆς μόλις συνέθηκε τὰς πρώτας αὐτοῦ χορευτικὰς μελοποιίας, αἵτινες κατέδειξαν εὐθύς πάσαν τὴν χάριν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν τοῦ μουσικοῦ του πνεύματος. Μετασχὼν ἐπὶ τινὰ χρόνον τῆς διευθύνσεως τῆς πατρικῆς ὀρχήστρας, ἐγένετο κατόπιν διευθυντὴς ἰδίου μουσικοῦ θιάσου, καὶ κατὰ τὸ 1870 διωρίσθη ἀρχιμουσικὸς τοῦ 23ου πεζικοῦ συντάγματος. Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἤραγκάσθη, ἕνεκα ἐρωτικῶν τινῶν σκανδάλων, νὰ καταλίπῃ τὴν Βιένναν, καὶ μετατεθεὶς μετέβη εἰς Πέστην, ὅπου καὶ ἐνυμφεύθη.

Ἐν Παρισίῳ ἐγένετο τὸ πρῶτον γνωστὸς κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τοῦ 1878, ὅτε, διευθύνων τὴν ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Κεραμικοῦ μουσουργοῦσαν διάσημον ὀρχήστραν τῶν Ἀθιγγάνων, κατέστησε δημοτικὰς καὶ ἤκουσε παταγωδῶς ἐπυφνηομένας τὰς μουσικὰς του συνθέσεις. Ἐρέτος δὲ ἐκλήθη καὶ πάλιν εἰς Παρισίους, ἵνα διευθύνῃ τοὺς χοροὺς τοῦ Μελοδράματος.

Αἱ χορευτικαὶ μελοποιαὶ τοῦ Φάρβαχ ὑπερβαίνουσι μέχρι σήμερον τὰς διακοσίας, δύο δὲ συλλογαὶ τῶν ἐκλεκτοτέρων ἐξ αὐτῶν ἐδημοσιεύθησαν μέχρι τοῦδε ἐν Παρισίῳ, ὑπὸ τοὺς τίτλους: «Ἐσπερίδες ἐν Πέστῃ» καὶ «Παρισίαι Ἐσπερίδες». Ἐκ τῆς τελευταίας ταύτης συλλογῆς ἀπεσπάσκειν, χάριν τῶν φιλοχόρων ἡμῶν ἀναγνωστῶν, καὶ δημοσιεύομεν σήμερον διὰ τῆς Ἐστίας τὸ τελευταῖον μέρος τῆς πόλκας «La Métromanie». Ἡ πόλκα αὕτη, ὡς καὶ ἡ προρηθεῖσα «Tout à la joie», εἰσὶ γεγραμμένα μετὰ φωνητικῆς συνοδίαις.

Οἱ μουσικοὶ χαρακτῆρες, δι' ὧν συνετέθη ἐν τῇ Ἐστίᾳ ἡ Métromanie ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ πλουσιωτάτου τυπογραφείου τοῦ κ. Χ. Ν. Φιλαδελφῆως, πρὸς ὃν καὶ ἀνομολογοῦμεν χάριτας ἐπὶ τῇ προθυμίᾳ τῆς παραχωρήσεως.

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has two sharps (F# and C#). The music features a melodic line in the treble and a harmonic accompaniment in the bass. A trill (tr) is indicated in the final measure of the system.

The second system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has two sharps. The music continues with a melodic line in the treble and a harmonic accompaniment in the bass.

The third system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has two sharps. The music continues with a melodic line in the treble and a harmonic accompaniment in the bass.

The fourth system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has two sharps. The music continues with a melodic line in the treble and a harmonic accompaniment in the bass. A trill (tr) is indicated in the final measure of the system.

The fifth system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower in bass clef. The key signature has two sharps. The music concludes with a double bar line. The bass staff ends with a treble clef and a common time signature.

ΤΥΠΟΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ